

VOLEBNÍ SDRUŽENÍ
POLITICKÉ STRANY
„VOLBA PRO MĚSTO“
A NEZÁVISLÝCH KANDIDÁTŮ

ROZVOJ MĚSTA

(PO)VOLEBNÍ NOVINY

Vážení spoluobčané

Hlásí se Vám opět (PO)VOLEBNÍ NOVINY kandidátky ROZVOJ MĚSTA. Protože v současném zastupitelstvu představují naši zastupitelé jakousi opozici, rozhodli jsme se, že Vás prostřednictvím těchto novin budeme seznamovat s naším pohledem na hronovskou obecní politiku a s našimi názory i postoji k otázkám projednávaným na zasedáních městského zastupitelstva i na schůzích Rady města. Činíme tak proto, že řada občanů nemá čas seznamovat se osobně na Městském úřadě se zápisů MZ a usneseními Rady města. My Vám jejich znění budeme citovat s naším komentářem k danému problému. Chceme, aby naši voliči dostávali zprávy nezkrácené a ne pouze jednostranně komentované v obecním časopise U NÁS.

Verše radniční

*A tak naši páni radní hlavy k sobě plně sklání,
Ze město pevně v rukách máme, najevo všem teď dáme.
Jak v Čechách ve zvyku je, zrušíme, co funguje.
Aby US-DEU mohla klidně spát,
kulturní činnost v Hronově musíme zreorganizovat.
Že o tom nejdříve Zastupitelstvo rozhodnout musí?
Nezájem, vždyť teď jsme MY u moci.
A na řadu může přijít snad Mě- úřadu organizační řád.
Pár nových odborů vytvoříme, ale nepohodlných lidí se zbavit musíme.
Odbor hřbitovy, tisk či zimák nemůže chtít snad jen hlupák.
Vždyť i dneska platí stále,
že „kromě koňů tažných, těž koňé chovné máme“.
Co dál na program jednání dát? Neškodilo by trochu kritizovat.
Vše, co v Hronově se udělalo do dneška, se zdá pýcháním penězi takřka.
Však MY nastolíme nový řád!
Ale kde peníze sehnat a nekrást?
Pomoc lehká, jemine, zvedneme nájmý, co by ne.
Nové byty nebudou, nemajetní ať si sami pomohou.
Že nám zákon něco praví, s tím nebudeme si lámat hlavy.*

Zákon o obcích č. 128/2000 Sb. § 2, odst. 2

Obec pečuje o všestranný rozvoj svého území a o potřeby svých občanů, při plnění svých úkonů chrání též veřejný zájem.

MUDr. Anna Klíkarová

Ing. Libor Hejduk odstoupil z městského zastupitelstva

Jak jsme se dočetli, předal pan ing. Hejduk paní starostce oznámení, že se pro neslučitelnost svého pracovního zařazení s výkonem zastupitele města musí vzdát svého mandátu v zastupitelstvu. Pan Ing. Hejduk je zaměstnán jako vedoucí odboru ochrany životního prostředí v pověřeném Městském úřadu Náchod, do jehož působnosti patří i město Hronov. Nemůže tedy být zastupitelem města, o jehož problémech má rozhodovat z titulu své funkce.

Byli jsme s ním domluveni, že v případě bude-li zvolen starostou, opustí své zaměstnání a bude se plně věnovat výkonu funkce starosty města. Bohužel se tak nestalo a my všichni v Hronově můžeme jen litovat, že se tento vzdělaný a v problémech obcí znalý člověk starostou města nestal. I když nemůže být ani členem zastupitelstva, zůstává členem skupiny kandidátů ROZVOJE MĚSTA a svým vystupováním na veřejnosti i v tisku bude dále podporovat cíle volebního programu naší kandidátky, pro který bylo odevzdáno 1.591 hlasů občanů města. Budeme rádi, když budete v celém volebním období sledovat jeho činnost, abyste v příštích volbách o něm věděli.

Pan Jan Nývlt novým členem městského zastupitelstva

Po odstoupení pana ing. Hejduka ze zastupitelstva nastoupil na jeho místo první náhradník na kandidátce ROZVOJE MĚSTA pan Jan Nývlt. Pan Nývlt je občanům města dobře znám pro svou bohatou veřejnou činnost. Dlouholetý hudebník, člen pěveckého sboru Dalibor a v poslední době i člen Rady občanského sdružení KRUH. Je znám i svou odvahou říkat veřejně, co si myslí, i když je to někdy někomu nepříjemné. Píše i kritické články do místního tisku. Pro všechny tyto vlastnosti věříme, že bude platným členem zastupitelstva, který nebude mlčícím a vše přijímajícím zastupitelem. Takových lidí je v současnosti městu potřeba ze všeho nejvíce. Proto mu slibujeme naši podporu a přejeme v této činnosti hodně úspěchu.

Další pokus o vyhození p. Vlčka z Městského úřadu?

Když se v pravidelném zasedání Rady města nevyřešil spor paní starostky s pracovníkem Městského úřadu p. Jaroslavem Vlčkem, svolala v zápětí paní starostka nové mimořádné zasedání s jediným bodem programu: Spor s p. Vlčkem. Zasedání trvalo několik hodin a k závěru se nedošlo. Rada v závěru usnesení rozhodla, více se případem nezabývat a vyzvala aktéry sporu k omluvě a smírnému řešení. Je zajímavé, že se Rada města celé hodiny zabývá zaměstnaneckými spory, k jejichž řešení není ani kompetentní. Nám teď jen zbývá, zazpívat si starou lidovou: „Souznění, souznění...“

*Souznění, souznění,
jaká to těžká věc,
když se musí podrobiti,
se starostkou ve všem býti,
městský zaměstnanec.*

Návrh reorganizace kulturní činnosti v Hronově

- 1 - vypovězení obstaravatelské smlouvy občanskému sdružení KRUH termín: k 1. 3. 2003 (výpovědní doba 6 měsíců)
 - 2 - pověření pracovní skupiny (např. kontrolní komise ZM, p. Ekrt, p. Richterová) pro inventarizaci majetku města užívaného občanským sdružením KRUH po jeho převzetí od HKS (DIM) termín k 1. 5. 2003
 - 3 - založení odboru kultury se začleněním knihovny a odboru rozhlas - tisk termín k 1. 5. 2003
 - 4 - jmenování vedoucího odboru a pověřených pracovníků jednotlivých úseků termín k 1. 5. 2003
 - 5 - jmenování kulturní rady termín k 1. 5. 2003
 - 6 - zpracování dramaturgického plánu odborem kultury společně s kulturní radou - podmínky dopřesnit termín k 1. 8. 2003
 - 7 - vedení odboru zajistí dohody o provedení prací při zajišťování jednotlivých akcí (např. uklízečka, šatna)
 - 8 - protokolární převzetí všech objektů města užívaných občanským sdružením KRUH termín k 20. 8. 2003
 - 9 - převod účetnictví na město termín k 1. 9. 2003
 - 10 - sepsání smlouvy s údržbářem divadla termín k 1. 9. 2003
 - 11 - vypracování ceníku o poskytování kulturních služeb a pronájmů kulturních zařízení (ceníky pronájmů apod.) - odsouhlasí rada termín k 1. 9. 2003
 - 12 - vypracování nájemních smluv pro fyzické osoby a sdružení užívající trvale prostory divadla termín k 1. 9. 2003
 - 13 - dojednat s občanským sdružením KRUH podmínky pro realizování Jiráskova Hronova 2004 a budoucích JH termín k 11. 11. 2003
 - 14 - zahájení provozu Jiráskova divadla pod vedením MU termín k 1. 9. 2003
- V Hronově dne 8. 1. 2003

Tento „návrh“ vypracovali členové RM. Je z něho zřejmá naprostá neinformovanost pisatelů o současné organizaci kultury v Hronově. Navíc forma „návrhu“ připomíná příkazy a rozkazy jakými do kultury zasahovali komunisté. Co na to řeknou ostatní členové rady?

REKONSTRUKCE, aneb...?

(Ke klimakteriu kultury od občanského sdružení KRUH na MěÚ Hronov)

Nevím, zda ta pečlivá starostlivost o hronovskou kulturu a její budoucnost přinese to správné ovoce!

Jestliže chci něco změnit, musím vědět proč, jak a co. A k tomu se musím až do hloubky seznámit s problematikou celého projektu a to i v tom případě, že budu v té věci nejerudovanějším profesionálním odborníkem. Když mám děravé boty, mám příčinu je vyměnit, ale jakou příčinu má transplantace hronovské kultury z jedné budovy přes náměstí do budovy druhé, to nevím.

Z předloženého anonymního a neadresného pamfletu, který byl Radě města předložen, není jasné, co vyčpělého a zatuchlého ze stávajícího kulturního systému vypreparovat a čím vznešenějším to nahradit, aby se Hronov zaskvěl v prvoličovém kulturním lesku. Není ani jasné, o kolik pracovníků bude snížen (spíše zvýšen!) stav těch, kteří zajišťují kulturní dění a velice, po odborné stránce, náročná zařízení v technickém zázemí. Na vlastní kůži jsem se přesvědčil u příležitosti zajišťování posledního dětského karnevalu, kdy jeden chudák „údržbář“ pobíhal od jednoho zařízení ke druhému, do zvukařské kabiny, k bručícím mikrofonům, světelné manipulaci, klimatizaci....! A kde je moderátor tak složitěho programu mnoha souborů vystupujících a celá dramaturgie....?

Ta bezzubá koncepce, která se v Radě města zrodila, postrádá logiku, neví:

- 1) co lepšího se bude servírovat,
- 2) kolik a co se tím zlepší a co zviditelní,
- 3) jak bude tento systém kvalitnější než dosud platná obstaravatelská smlouva,
- 4) a co takhle předložit ekonomickou rozvahu, neboť finance jsou vždy největším trnem v oku!!!

(Celá „nová ekonomika“ se zřejmě dobře zakomponuje do rozpočtu MěÚ, ABY SE NEPRŮHLEDNĚ VYTRATILA do nejrůznějších finančních položek a pracovníci do nejrůznějších „kumulovaných funkciček!?)

- 5) je vůbec známa hodnota a obsažnost technických, odborných a organizačních prací? (a za kolik?)

Když návrh, tak NÁVRH!

Zdá se mi, že je to jen soustavný systematický tlak na kulturu v Hronově a připomíná mi tak trochu kulturní revoluci čínskou.

Aby pak z chátrajících kulturních objektů nevznikly hery a konkurenční městská tržnice...
Jan Nývlt

Sport vs. kultura?

Tuhle se mě jedna starší hronovská paní zeptala. „Prosím vás, kdy to vlastně začalo, že v Hronově jdou proti sobě sportovci a divadelníci a proč? Vždyť to nikdy nebylo.“

Vzala jsem ten dotaz nejdříve jako řečnickou otázku, ale později jsem nad tím začala přemýšlet.

Já jsem Hronovák teprve necelých 25 let, ale ráda si o Hronově čtu. O jeho slavných rodácích, o tom kdy a kam tudy táhla vojska, ale pročítám si také staré ročenky za začátku minulého století. Kolik bylo v Hronově továren, živnostníků, kdo byl členem „sranda“ spolku Mandarínů. V ročenkách najdete také počet obyvatel v určitém období, ale také kolik peněz bylo v městské pokladně a k čemu byly použity. Dočtete se, jak se začalo stavět Jiráskovo divadlo, ale později také o založení fotbalového stadionu. Právě na jeho vzniku má velkou zásluhu hronovský lékař, ochotník, režisér, ale také velký sportovec MUDr. Kudrnáč. To už byla nelehká doba poválečná a nezdá se mi, že by se kultura a sport praly. Pak přišel socialismus, lidé nadšeně cvičili na spartakiády, jíní hráli divadlo. Zloba začala nejvíc vlastně až s příchodem demokracie. Otázka „kdy?“ je tedy zodpovězena.

Zbývá ještě proč.

Možná se sportovcům zdá, že dostávají málo peněz z městského rozpočtu. Možná se pár „hodným lidem“ hodí, aby si to sportovci mysleli. Je pravda, že nesportují, je také pravda, že nejsem členem onoho diskutovaného Kruhu, nechci ani financování kultury obhajovat. Je to zbytečné. Kdo nechce, neposlouchá. Chtěla bych se zeptat jinak.

Milí řadoví sportovci, víte, kolik peněz město vlastně na sportovní vyžití dává? Jestli chcete být aspoň trochu spravedliví, pojd'te se mnou počítat.

Na letošní rok je navrženo:

neinvestiční dotace sportovním klubům	300 000 Kč
ostatní neinvestiční dotace (je to běh Hronov - Náchod, MR v chůzi, Č - D dvacítky)	34 000 Kč
fotbalový stadion (není majetkem města, proto „jen“)	58 000 Kč
zimní stadion	1 591 000 Kč
hřiště Přífčnice	70 000 Kč
hřiště Divadelní ulice (i to patří ke sportovnímu vyžití)	70 000 Kč

už teď zatím jen 2 123 000 Kč

To jsou investice přímé. A chybí nám ještě výdaje spojené s provozem tělocvičen.

Provozní náklady na jednu hodinu v tělocvičnách činí 300 Kč. Město pronajímá sportovním klubům tělocvičny za 80 Kč na 1 hod. To znamená, že každou hodinu provozu v tělocvičnách dotuje městský rozpočet asi 220 Kč. Jestliže si, dejme tomu, 10 sportovců pronajme na jednu hodinu celou tělocvičnu, zaplatí 80 Kč, to je 8 Kč na osobu. Za bruslení na zimním stadionu zaplatí děti víc. Nevím přesně, kolik hodin ročně město takto dotuje, výdaje spojené s provozem tělocvičen byly v rozpočtu vždy skryty v celkových výdajích jednotlivých škol, ale jistě je to částka dosahující dalšího půl milionu Kč. A to nám chybí ještě výdaje spojené s údržbou tělocvičen. Tyto peníze sice sportovci nedostanou přímo na ruku, ale přesto je to částka v kapitole sport nezanedbatelná.

Na jaře 2001 dostala finanční komise za úkol zabývat se otázkou financování sportu, popř. reorganizaci (dnes moderní slovo v Hronově) rozdělování peněz na tuto činnost. Tehdejší její předseda na zasedání Zastupitelstva už tehdy řekl, že si myslí, že sport v Hronově je financován dostatečně a navrhl ponechat stejný způsob rozdělování peněz.

Milí sportovci, zajímejte se sami, kolik peněz vám město ročně skutečně dává a ptejte se také, jestli jsou spravedlivě rozděleny. Myslím, že by neškodilo, rozkrýt financování i této kapitoly.

Já bych si přála, aby už v Hronově nešli sportovci proti divadelníkům a naopak.

MUDr. Anna Klikarová

Jaké bude sociální bydlení v Hronově?

Po zvolení do zastupitelstva města Hronova jsem začala pracovat v sociální a zdravotní komisi. Při první schůzce jsem pročítala mnoho žádostí o přidělení bytů a umístění starších občanů města v sociálním zařízení. Některé žádosti jsou už napsané několik let. Jako nová členka zastupitelstva jsem obdržela příručku: „Příručka člena zastupitelstva obce.“ Začala jsem pročítat jednotlivé kapitoly. Kapitola 3: „Hospodaření s majetkem obcí.“

Kapitola 7: „Chráněné bydlení.“

Pevně věřím, že členové zastupitelstva, obzvláště pak radní města, si tuto příručku pečlivě prostudovali.

Protože:

Na dotaz o rozšíření Justynky, odpovídá paní starostka, že kraj nemá peníze. Kalinův dům byla prý špatná investice. Jak je to možné?

Dům čp. 204 v Hostovského ulici se naši radní rozhodli prodat. Jistě, město nemohlo spravovat všechny byty, jako dříve, část bytů byla také prodána. Ale stát, a tím i města a obce, mají povinnost postarat se o sociálně slabší občany, kteří se, ať už svoji vinou nebo nešťastnou shodou okolností, dostali do nesnázi. Právě těmto občanům měl dům čp. 204 sloužit.

Nynější radní si opravdu myslí, že si mohou s městem dělat co chtějí? To opravdu každé rozhodnutí minulých zastupitelstev budeme rušit a dávat jiná? Kam to s městem povede? Kde je nějaká koncepce?

Vážení radní, Hronov nám stárne, za chvíli i my budeme starší a budeme, možná pro sebe nebo pro své blízké, potřebo-

vat malý byt se sociální pomocí. Kam tyto občany umístíme?

Město by mělo pečovat o všestranný rozvoj. Přejme mladým, ať mají kde prohnat tělo, ale myslíme také na staré a bezmocné občany. Dopřejme jim klidné dožití na tomto světě, v okruhu svých blízkých.

S Dr. Klikarovou jsme navštívily DD Justynka a pohovořily s paní ředitelkou Ansorgovou. Vědí vůbec naši radní, co Justynku trápí?

Nevyhovující kuchyně, chybí společenská místnost - měla být v Justynce II, ale není ani důstojná úmrtní místnost. V Justynce jsou pravidelně pořádány společenské večery s hudbou, sice reprodukovanou, ale obyvatelům Justynky působí radost. Starší lidé se na tyto večery těší, ale scházejí se v jídelně na etapy, všichni na jednu se nevejdou. Také altánek v parku dělá těmto našim spoluobčanům radost. Paní ředitelka sehnala peníze na jeho vybudování ze sponzorských darů a to hlavně od červenokosteleckých podnikatelů. Největší starost dělá paní ředitelce kuchyně. Jídlo se vaří v protější budově (v bývalé škole) a přenáší 3x denně do Justynky. Podle nového již platného zákona stávající stav kuchyně je naprosto nevyhovující. Kuchyně se musí předělat. Také s kuchyní bylo počítáno v Justynce II. Mohli by tam vařit obědy třeba pro občany, kteří jsou v péči pečovatelské služby.

Neměli by raději na radnici (místo plýtvání časem na reorganizaci kultury) přemýšlet jak Justynku II dostavit? Rozhodnutí předešlých zastupitelů o její dostavbě stále platí. Mgr. Suková Stanislava

Z jednání Rady města aneb co v „U nás“ nebylo

20. 11. 2002

Bylo jednáno o funkci tajemníka, příště bude sděleno jméno zájemce na tuto funkci.

Že by?

Byla podána informace o možnosti rozšíření DD Justynka.

Rozšíření není možné, nejsou peníze.

A kde jsou? Jestli by se neměly začít shánět!

US-DEU chce splnit 1. bod svého volebního programu - a to reorganizaci kultury.

Spěchá to!

27. 11. 2002

Byla podána informace o postu tajemníka - pan XY odmítl, není žádný kandidát.

Ale, ale, že by tam nikdo nechtěl?

Bylo jednáno o reorganizaci kultury, to je splnění 1. bodu volebního programu US-DEU.

Volební program se přece musí plnit.

4. 12. 2002

Byla podána informace o vypsání výběrového řízení na místo tajemníka. Na příštím jednání bude jmenována výběrová komise.

Aby bylo také příště o čem jednat.

19. 12. 2002

Rada jmenovala výběrovou komisi na obsazení místa tajemníka.

No konečně.

8. 1. 2003

Rada revokovala usnesení ze dne 19. 12. 2002 - ustavení výběrové komise na post tajemníka (nebylo v souladu s novým zákonem o úřednících), je třeba jmenovat novou komisi.

No tohle, že by neznali zákon?

Rada bere na vědomí kritiku špatných investic na:

a) Kalinův dům

Možná vadí i těch téměř 20 mil. dotace, které tehdy město dostalo.

b) Čapkův sál

Měli tu jámu na náměstí nechat ještě dalších 10 let? 15 je málo.

c) Rekonstrukce čp. 204 (dům po požáru)

Na co byty, vždyť sociální komise má asi jen 80 nevyřízených žádostí o byt.

d) Zcela zbytečná rekonstrukce objektu „Tvrze“.

Stojí tam už skoro 400 let, tak už s ní pryč.

Rada bere na vědomí diskusi kolem podpisu nájemní smlouvy s Hotelovou školou v Čapkově ulici.

Po téměř třech letech neplacení nájmu by bylo na čase.

A opět kultura a její reorganizace, už je vypracovaný „Návrh reorganizace kulturní činnosti ve městě“ (Viz. Příloha).

To je počteničko, chybí jen jakákoliv koncepce nebo ekonomická rozvaha. Byla též vedena diskuse ohledně prodeje pozemků, město by mělo „mít jasný přehled o tom, jaké pozemky vlastní a jak s nimi chce v budoucnu naložit“, odpověď: „tuto informaci obsahuje koncept územního plánu.“

Že by to mysleli vážně? Jak poznat z UP, že daný pozemek je soukromý nebo města? To prostě není možné.

22. 1. 2003

Na programu rady bylo:

Dům čp. 204 - neopravovat.

„... město bytostně potřebuje peníze na další nutné věci (opravu chodníků, komunikaci), rozhodnutí opravit dům je scestné ...“

Žadatelům o sociální byty přece můžeme přidělit pár metrů chodníku nebo silnice.

Prima nebude

Tak přece jenom si musí občané pomoci sami.

Dotaz, zda je požádáno o nějaké dotace.

To by tak ještě scházelo? Ještě by se o to musel někdo starat.

5. 2. 2003

Rada schvaluje zvýšit pronájem z nebytových prostor.

Jen ať platí! Tak US-DEU pomáhá živnostníkům?

Rada též schvaluje pronájem celé budovy Hotelové školy do srpna 2003 za 10 000 Kč.

Ti platit nemusí. Výpočet nájemného podle tabulek platných pro Hronov je asi 1/2 milionu Kč ročně. Páni ředitelé a paní ředitelky, základních a mateřských škol v Hronově, nepřišlo by vám vhod tak 1/2 milionu Kč ročně navíc?

A opět se jedná o kulturu a její reorganizaci. Ani pracovní skupina pro reorganizaci kultury nesouhlasí s připraveným návrhem.

Ale to nevadí, něčím se přece naše radnice pochlubit musí.

Dále rada schvaluje zrušit pracovní místo investičního technika, navrhuje US-DEU.

„... město vzhledem k nedostatku finančních prostředků bude realizovat pouze omezené množství investičních akcí, a proto není nutné tuto funkci mít.“

Ještě, že nejsou finance, aspoň ho elegantně vyšouplí.

12. 2. 2003

Rada revokuje usnesení z 5. 2. 2003 - výše nájemného Hotelové školy.

Rada byla seznámena s návrhem ing. Štěpánka, ředitele školy, k výši nájmu. Navrhuje zvýšení v rozmezí 20 - 40 000 Kč/rok. Rada schvaluje 40 000 Kč.

Ostatní nájemci si také mohou sami určit výši nájmu? Dluh Hotelové školy za období bez nájemní smlouvy je asi 1 1/4 milionu Kč. Jistě, chceme, aby tato škola v Hronově byla, dalo by se uznat snížení nájemného o 100 až 150 000 Kč, ale není toto už příliš? Neměli by všichni ve městě mít alespoň přibližně stejné podmínky? Soukromá podnikatelská škola, která měla pronajaty prostory v objektu na Komenského náměstí, platila nájem v plné výši. Nebo tu jsme tady nechtěli?

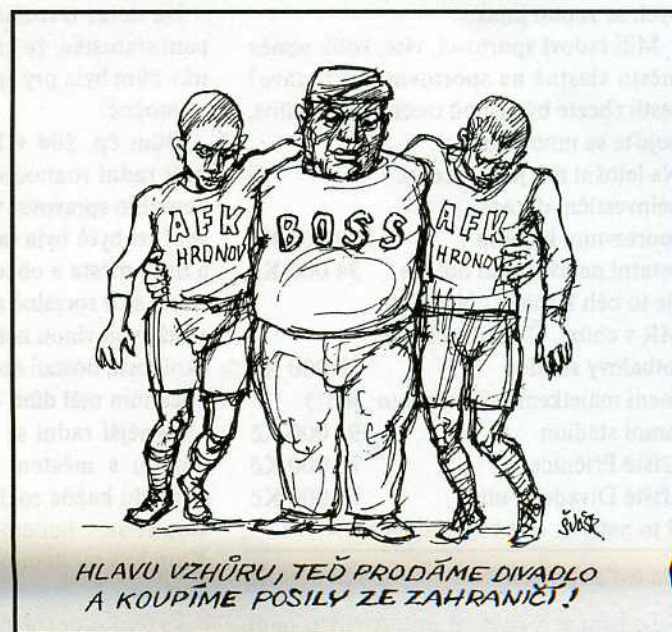
Jak je možné, že rada rozhodne o tak vysoké částce sama? Ano, v kompetenci rady jsou „nájemny“, ale o částce vyšší než 20 000 Kč musí rozhodnout zastupitelstvo města. A kolik takových rozhodnutí ještě bude? Jistě tolik, kolik jich vážení zastupitelé dovolíme. Možná by nám v Hronově stačila jen schopná (všeho) rada a zastupitelstvo zrušit. Ještě jeden malý dotaz: pronájem Jiráskovy chaty na Dobrošově má Hotelová škola také za hubičku?

13. 2. 2003

Proběhlo výběrové řízení na funkci tajemníka.

Na tuto informaci je zatím uloženo embargo.

Zastupitelé za Rozvoj města.

Jsme pro záchranu hronovské tvrze

Objekt č. p. 49 v hronovské Dvorské ulici je historicky spojen s úplnými počátky zdejšího osídlování. Pravděpodobně kolem poloviny 13. století v těchto místech založil pan Hron z Náchoda vodní tvrz na obranu severní hranice svého panství. Na protějším břehu vznikla vesnice Hronov. Objekt pak sloužil po staletí, měnil své majitele i účel, jakým byl využíván. Jako perličku lze uvést i to, že v jednu dobu sloužil jako sklad brambor pro závodní jídelnu závodu Tepna.

Největší krize v existenci objektu nastala počátkem 30. let 20. století, kdy v roce 1923 chtěla hronovská přádelna bavlny v Hronově, s. r. o. objekt zbourat. Tomuto se naštěstí podařilo zabránit tehdejšímu starostovi města panu Františku Šefelínovi, i když za cenu odstoupení z postu starosty města.

Novodobé dějiny objektu se začaly psát v roce 1994 snahou tehdejšího vedení města v čele se starostou panem Ing. Houšťkem o odkoupení objektu od tehdejšího majitele a. s. COTTEX a jeho zařazení mezi chráněné kulturní památky.

Odkoupení bývalé vodní tvrze se podařilo až ve druhé polovině roku 1995. Doklady potřebné k prohlášení objektu kulturní památkou byly odeslány v říjnu 1995. K prohlášení za kulturní památku pak došlo až v dubnu 1998. Poté byl zadán stavebně historický průzkum objektu. Tento průzkum doložil mimo jiné, že dřevo použité ve spodní části stavby pochází z 50. let 17. století a dřevo krovu z konce 18. století. Následně byl zadán a zpracován i návrh sanace stavby. Tyto důležité práce byly předány městu koncem roku 1998, respektive začátkem roku 1999. O povolení k provedení těchto důležitých sanačních prací město požádalo až v lednu 2002, tedy s tříletým zpožděním. Jelikož průzkum napadení dřeva objektu prokázal výskyt dřevokazných hub, může mít toto prodlení velmi negativní vliv na stav dřevěných konstrukcí stavby. V současné době občané Hronova určitě postřehli stavební činnost na tomto objektu. Je prováděna výměna poškozených trámů a ošetření zdiva proti dřevokazným houbám a hmyzu. Na tyto práce v celkové výši ne-

celých 186 tisíc korun obdrželo město finanční příspěvek 65 tisíc korun od Okresního úřadu v Náchodě.

V souvislosti s prováděním těchto prací jsem v Hronově slyšel i názor, že nejlepší by bylo „ten barák“ zbourat. Nejsem sice rodilý Hronovák, ale kdyby v mémrodném městě chtěl někdo zbourat dům, ke kterému se váže nejstarší historie města, byl bych z toho hodně smutný.

I proto jsme jako zastupitelé města zvolení za „rozvoj“ spolu s bývalým starostou Ing. Houšťkem navštívili Krajský úřad Královéhradeckého kraje, abychom zjistili možnosti získání finančních prostředků na záchranu této chráněné kulturní památky. Tyto možnosti opravdu existují, ale bylo by dobré, kdyby se o ně zajímalo více nejvyšší vedení města v čele s paní starostkou.

Nejtěžším úkolem bude najít pro bývalou vodní tvrz uplatnění, tedy způsob využití tohoto objektu po jeho opravě a rekonstrukci tak, aby provoz chráněnou kulturní památku nerušil, ale aby také co nejméně zatěžoval městskou kasu dalšími provozními náklady.

Ing. Karel Jára

SVOBODNÝ DVŮR

- kulturní památka a svědek historie Hronova

Dějiny předchůdkyně tohoto objektu, gotické vodní tvrze, úzce souvisejí s počátky Hronova. Zůstává otázkou, zda tato tvrz na pravém břehu řeky Metuje, jež ji chránila z východní strany, zatímco na ostatních stranách ji obklopoval val s vodním příkopem napájeným na západě vodou přiváděnou ze Zbečnického potoka průkopem ve valu, vznikla současně se založením Hronova Hronem z Náchoda přibližně kolem poloviny 13. století nebo až později ve 14. století. Byla sídlem jednoho z manů náchodského hrada, kteří byli za držení majetku zavázáni vojenskou službou svému pánu. Prvním známým manem byl Matěj z Vlčnova seděním ve Hronově (1422 a 1425). Tvrz, na níž v době, kdy Náchod držel neprávem (1437 - 1456) Jan Kolda ze Žampachu, seděli jeho příbuzní, je poprvé a vlastně i naposledy zmiňována k r. 1462. Manství v Hronově se naposledy připomíná v ro-

ce 1500 při postoupení Náchoda zástavnímu držiteli Janu Špetlovi z Prudic, Žlebů a Janovic; tehdy však už začíná transformace manského sídla (tvrze) ve svobodný dvůr a z mana se stává svobodník, jak svědčí současná zmínka, že v Hronově je „rychta krom svobodného“.

Jméno prvního svobodníka - Matěje Michala řečeného Dvořáka - se dozvídáme z pozemkových knih až k r. 1587; ten již 1593 dvůr prodal Bartoňovi (Bartoloměji) Kvirencovi, od něhož jej (1623) výměnou za grunt v Babí u Náchoda získal Matěj Maršík (dopltil ještě 1250 kop gr. miš.). Už to ukazuje, že byl zámožný; za třicetileté války utrpěl značné škody, např. při převozu vrchnostenských potřeb, který patřil do r. 1688 k hlavním povinnostem 16 náchodských svobodníků, přišel o 21 koní. V roce 1639, kdy Švédové vypálili městečko Hronov, vyhořel zřejmě také svobodný dvůr, v brzké době, asi

v první polovině 40. let 17. století jej Matěj Maršík znovu nechal postavit, jak o tom svědčí nedávný dendrologický rozbor, který prokázal, že nejstarší trámy v objektu pocházejí z doby krátce po roce 1642. Jan, syn Matěje Maršíka, jenž se stal hronovským rychtářem a v r. 1653 odešel na výměnek, prodal v r. 1679 dvůr Pavlovi Židovi, od něhož ještě téhož roku koupil za 745 kop gr. miš. Matěj Jirásek, jehož rod („dvořští“ Jiráskové) zde hospodařil až do r. 1882. Z jejich éry - těsně po 1798 opět dle dendrologického datování - pocházejí jednak vystupující dřevěná roubená světnička a jednak krov. Poslední stavební úpravy (vyzdění velké obytné místnosti, zastropení původní černé kuchyně, hospodářské stavení pravouhle na obytný objekt navazující) se realizovaly v letech 1883 - 1899 a jsou dílem majitele z konce 19. a počátku 20. století Rober-

Pokračování na str. 4

SVOBODNÝ DVŮR

- kulturní památka a svědek historie Hronova

Dokončení ze str. 3

ta Žida, který má také na svědomí zánik posledních zbytků valu a příkopu původní gotické tvrze, zatímco jejich podstatná část zmizela již v r. 1889 při stavbě soušední přádelny bavlny.

V následujících letech objekt přešel do majetku Hronovské přádelny bavlny, která se v r. 1923 obrátila na hronovskou městskou radu se žádostí o povolení bývalý svobodný dvůr zbořit a vystavět na jeho místě ústřední kanceláře firmy. Městská rada žádost zamítla, firma se odvolala k obecnímu zastupitelstvu a nabídla městu za souhlas 120 000 korun a uvolila se na místo dvora instalovat pamětní desku; zastupitelstvo převahou 25 proti pěti hlasům tuto nabídku přijalo. Proti usnesení podalo protest adresovaný Státnímu památkovému úřadu pro Čechy v Praze sedm místních spolků (Klub čs. turistů, TJ Sokol, Sbor dobrovolných hasičů, Sportovní klub, Spolek divadelních ochotníků, Národní jednota severočeská a pěvecký spolek Dalibor) a text protestu vložil v rodném domku A. Jiráka podepsalo jen za jediný den (25. 11. 1923) na sedm set hronovských občanů. Spor o dvůr rozdělil hronovskou veřejnost na dva nesmířitelné tábory a posléze vedl až k rezignaci starosty Františka Šefelína, jež se vytykalo, že neměl v zájmu záchrany dvora jednat jako starosta, ale pouze jako osoba soukromá. Také Státní památkový úřad byl jednoznačně proti zboření této památky: „Zničení její naopak znamenalo by i ohrožení kulturní pověsti nejen dotyčné obce, ale i našeho národa.“ V této rozjitřené atmosféře nakonec firma jako majitel nechala budovy alespoň poněkud opravit a k demolici objektu tehdy nedošlo.

Dvůr zůstal majetkem továrny, ať se již jmenovala jakkoliv. Dne 4. 5. 1995 hro-

novské městské zastupitelstvo schválilo koupí areálu dvora od Cottexu, a. s., Hronov v likvidaci, a vzápětí požádal městský úřad Ministerstvo kultury ČR o zapsání objektu do seznamu kulturních památek. K příznivému vyřízení této žádosti došlo teprve na jaře 1998, kdy byl objekt zapsán do ústředního seznamu nemovitých kulturních památek pod registračním číslem 6026.

Tehdejší vedení města ještě v r. 1998 objednalo u Architektonické kanceláře Syrový a Syrová, architekti v Brně, stavebně historický průzkum objektu. Zdálo by se tedy, že nově zapsaná památka bude předmětem památkové ochrany a patřičné péče ze strany svého majitele, tj. města Hronova, jež by mohlo (a mělo) požádat státní orgány o finanční příspěvek na rekonstrukci a údržbu. Bohužel se celé další volební období téměř nic nedělo. Ačkoliv se bývalý svobodný dvůr již v roce 1999 dostal na jedno z předních míst ve stanovovaných prioritách a měl být rekonstruován v letech 2000 - 2002 nákladem 4,5 milionu korun, téměř další tři roky pouze chátral. Peníze stále nebyly. Teprve na podzim 2001 se opravila střecha po víchřici a loni v listopadu se zahájila u roubeného výstupku výměna trámů, jež téměř až do podzimu 2000 ničila střechou protékající dešťová voda. Podle údajů zveřejněných v Hronovských listech - U nás (č. 1/2003) se na tyto práce (včetně opravy základů a podezdívky) počítá s částkou 186 tisíc korun (státní příspěvek činí 60 tisíc korun).

Chtělo by se s úlevou říci: „Konečně se začíná něco dít!“ Kdyby ovšem celé toto úsilí nezneškodnocovaly názory, které v radě města prezentoval pan Pavel Topolnický. Nejenže zpochybnil smysl výměny trámů v přístavku, jež prý budou napadeny škůdci ze zbylých trámů, a opravu střechy,

kde prý pod ní zůstaly shnilé trámy, ale „*položil si i otázku, zda město vůbec někdy bude schopné tento objekt opravit a zda ho vůbec potřebuje*“. Domnívám se, že takto otázka nestojí. Město prostě tento objekt opravit musí! Nechci se odvolávat na nějaké sentimentální důvody, jimiž existenci dvora ve 20. letech 20. století hájili jeho stoupenci (že o něm píše ve svých dílech U nás a Z mých pamětí A. Jirásek, který si jeho zkázu nepřeje, apod.). I když snad architekti Jiří a Zuzana Syrový nemají pravdu, že nejstarší část budovy pochází z přelomu 16. a 17. století (podle některých památkářů „renesanční valená klenba“ se běžně vyskytuje i v 18. století), musíme si uvědomit, že dvůr je podle dendrologického datování třetí dnes nejstarší kulturní památkou i nejstarší stavbou v Hronově po gotickém presbyteriu kostela Všech svatých ze 14. století a pozdně renesanční zvonici z r. 1610. Využití objektu je tady otázka druhotná, o jejím řešení můžeme přemýšlet v průběhu rekonstrukce. (Ostatně již jsem několikrát na zasedání zastupitelstva města v uplynulém období doporučil, aby rekonstruovaný dvůr sloužil k umístění muzejní expozice o dějinách města, a ve zmiňovaném čísle U nás B. Ekrt navrhl využít jej jako informační centrum; myslím, že oba účely se nevyklučují.)

Úvahy na téma, zda vůbec objekt potřebujeme, jsou nebezpečné; odtud už je jen kousek k rozhodnutí se jej zbavit, i když vyjmout památku ze seznamu, do něhož se právem dostala teprve nedávno, není jednoduché. Je tady ovšem ještě jedno, a to velmi prosté řešení, nazval bych je „znojenské“: Abychom se jednoho dne nedočkali toho, že ze dvora zbude pouze hromada sutin, protože jsme jej za kulturní památku - stejně jako vedení bývalého královského města Znojma zámeckou zeď - nepovažovali a protože nám hyzdil pohled na něco.

Podle názoru památkářů je bývalý svobodný dvůr sice v zuboženém stavu, ovšem restaurovat a tak i zachránit se dá. Bude to samozřejmě stát podstatně více, než kdyby se s rekonstrukčními pracemi začalo před čtyřmi lety.

PhDr. Ladislav Hladký, Csc.
Okresní muzeum Náchod

Již uplynulo nepsané stodenní období hájení „nové vlády“ očekáváme, že rada města v nejbližší době předloží svůj plán rozvoje města Hronova na toto volební období.